

които двестатъ са зематъ за Министерството на търговията, а другитъ седемьдесетъ и петъ са оставятъ на Съвѣта на *еснафа* щото отъ тѣхъ да са заплащатъ мѣсечнитъ заплати на *кехаята* и другитъ разноски; освѣнъ туй даждіе никое друго подъ никой предлогъ не ще са зема отъ монетопромѣнителитъ.

Чл. 14.) Времето на позволеніята (*тескеретата*) е за шесть мѣсецы; тѣ ще са подновяватъ дваждъ прѣзъ годината, сирѣчь въ началото на м. Марта и Септемврія, като са заплаща даждіето за туй. Но защото позволеніята, които са зематъ подиръ Марта и Септемврія сж дѣйствителны само до края на опредѣленото шестимѣсечіе, за туй правдината на даждіята са зема съразмѣрно съ останалитъ дни.

Чл. 15.) Които искатъ да влѣзѣтъ въ *еснафа* на монетопромѣнителитъ, ще са отправятъ до Съвѣта на *еснафа*, дѣто като са испита поведеніето и състояніето имъ колкото са изысква за *еснафа*, и като даждѣтъ за порѣчителство нѣкое лице, принадлежаще на Турското подданиничество, ще получаватъ отъ *кехаята* подпечатанъ *илми-хаберъ*, който ще съдържа името, прѣкора, мѣстопребываніето, и мѣстото дѣто ще са отворятъ дюгенитъ имъ, и ще го представятъ на Министерството на търговията. А тамъ като са издири че нѣма никое препятствіе, тѣ тогазъ ще са забѣлѣжватъ въ нарочната книга за туй, и ще получаватъ позволеніе, като заплатѣтъ и правдинитъ му.

Чл. 16.) Коите напушатъ дюгенитъ и одаитъ си въ които сж стоели за да са примѣстятъ на друго мѣсто, като извѣстѣтъ на Съвѣта на *еснафа* новото си мѣстопребываніе, послѣ ще са относятъ до Министерството на търговията, и ще просѣятъ да са забѣлѣжи въ позволеніята, които притежаватъ, като са зематъ отъ тѣхъ само по петъ грошове за правдина на забѣлѣжаньето.

Чл. 17.) Офѣзи монетопромѣнителни, които самоволно напушатъ дѣлото си, или офѣзи, на които дюгенитъ имъ сж са затворили съгласно съ Закона, нѣматъ право да поискатъ връщаньето на заплатенитъ правдини за позволеніето.